

วารสารวิชาการ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

การออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย
ที่พูดภาษามลายูถิ่นปาตานีเป็นภาษาแม่
Pronunciation of Japanese Consonants by Thai Learners Who Speak
Patani Malay as their Mother Tongue

นิย๊ะ จาหลง

นักศึกษาระดับปริญญาโท (ญี่ปุ่นศึกษา)

ภาควิชาภาษาญี่ปุ่น คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Journal of Humanities and Social Sciences

A b s t r a c t

The purpose of this study was to analyse the effect of the Patani Malay consonant sounds on Japanese Pronunciation as well as Japanese consonant pronunciation problems of Thai learners who speak the Patani Malay language as their mother tongue.

The samples consisted of 25 Thai learners of Japanese who are speak Patani Malay language as their mother tongue from 3 institutions in Pattani province including Benjamarachutit School, Dechapattanayanukul school and Prince of Songkla University. The research instrument was a Japanese consonants pronunciation test. The test contains a list of 93 selected Japanese words which consist of 9 Japanese single consonant sound [f] [tʃ] [ts] [ç] [ʔ] [g] [z] [ʒ] [r] and 11 Japanese double consonant sounds [kʲ] [gʲ] [ʃ] [ʒ] [tʃ] [ɲ] [ç] [bʲ] [pʲ] [mʲ] [rʲ] that are often problems for Thai learners.

The analysis of the single consonant sounds test showed that most of the subjects could pronounce [f] [g] [z]. This might result from the positive influence of the mother tongue that eased the subjects' pronunciation. However, although there are [ʃ] [g] [z] in the Patani Malay language, some subjects could not pronounce these sounds; this might result from the influence and interference of the Thai language that is their second language, which cause the subjects' mispronunciation.

The Japanese single consonant sounds that most of the subjects could not pronounce are [tʃ] [ts] [ç] [ʃ] [r] [ʒ]. This might result from the absence of these sounds in the Patani Malay language. When the subjects attempted these sounds, they pronounced the similar sounds from the Patani Malay language such as [s] for [ts], [h] for [ç], [f] for [ʃ] and [r] for [r] etc.

The analysis of the Japanese double consonant sounds test revealed that despite the absence of Japanese double consonant sounds in the Patani Malay language, the subjects could pronounce some Japanese double consonants such as [kʲ] [gʲ] [ʃʲ] [bʲ] [pʲ] [mʲ]. This might result from the positive influence of Arabic language and from the first consonant sounds appear in the Patani Malay language. On the other hand, there were Japanese double consonant sounds which appear in the Patani Malay language that the subjects could hardly pronounce, that sound is [ɲ]. This may not be related to the mother tongue influence but to the fact that teachers didn't explain how to pronounce this Japanese double consonant to learners thoroughly.

As for Japanese double consonant sounds that the subjects could not pronounce at all or could hardly pronounce [ʒ] [tʃʲ] [çʲ] [rʲ], this might result from the absence of the first consonant sounds of these Japanese double consonant sounds in the Patani Malay language. The subjects pronounced these sounds with difficulty and

การออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยที่พูดภาษามลายูถิ่น...

pronounced similar sounds in their mother tongue instead. This result is similar to the result of Japanese single consonant tests. It might be stated that the fact that the subjects could not pronounce each Japanese double consonant sounds results from the influence of the single consonant sounds pronunciation, because when the single consonant sounds that the subjects could not pronounce appear as the first sound in the double consonant sounds, the subjects still could not pronounce the double consonant sounds.

The findings revealed that the most important factors affecting Japanese consonant pronunciation of learners are their second language (Thai language in this research) and the incomplete explanation of teachers on how to pronounce Japanese consonant sounds.

Keywords :

Patani Malay Language, pronunciation problem, Japanese single consonant sounds
Japanese double consonant sounds

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของเสียงพยัญชนะภาษามลายูถิ่นปาตานีที่มีต่อการออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่น รวมถึงศึกษาปัญหาการออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยที่พูดภาษามลายูถิ่นปาตานีเป็นภาษาแม่

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่พูดภาษามลายูถิ่นปาตานีเป็นภาษาแม่จำนวน 25 คน จาก 3 สถาบันในจังหวัดปัตตานี ได้แก่ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ โรงเรียนเดชะปัตตานานุกุลและมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาและการใช้ภาษา พร้อมทั้งใช้แบบทดสอบการออกเสียงพยัญชนะที่มีปรากฏในคำศัพท์ 93 คำ ซึ่งผู้วิจัยเลือกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นที่มีมักเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวไทย แบ่งเป็น เสียงพยัญชนะเดี่ยว 9 เสียง ได้แก่ [ʃ] [tʃ] [ts] [ç] [ɸ] [g] [z] [ʒ] [r] เสียงพยัญชนะควบ 11 เสียง ได้แก่ [kʰ] [gʰ] [ʃ] [ʒ] [tʃ] [ɸ] [ç] [bʰ] [pʰ] [mʰ] [rʰ]

ผลการวิเคราะห์เสียงพยัญชนะเดี่ยว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถออกเสียง [ʃ] [g] [z]. ได้สันนิษฐานว่า อาจเกิดจากอิทธิพลเชิงบวกของภาษาแม่ที่ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นได้โดยง่าย อย่างไรก็ตาม แม้จะมีปรากฏเสียง [ʃ] [g] [z] ในระบบเสียงภาษาแม่ แต่ก็ยังพบว่ามียกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สามารถออกเสียงดังกล่าวได้ สันนิษฐานว่าน่าจะเกิดจากอิทธิพลเสียงภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาที่สองของกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ไม่สามารถออกเสียงได้หรือออกเสียงผิดเพี้ยนไป

ส่วนเสียงพยัญชนะเดี่ยวที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่สามารถออกเสียงได้ คือ [tʃ] [ts] [ç] [ɸ] [r] [ʒ] สันนิษฐานว่า อาจเกิดจากเสียงดังกล่าวไม่มีปรากฏในระบบเสียงภาษาแม่ ทำให้

การออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยที่พูดภาษามลายูถิ่น...

กลุ่มตัวอย่างออกเสียงใกล้เคียงซึ่งปรากฏในภาษาแม่แทน เช่น [s] แทน [ts], [h] แทน [ç], [f] แทน [ฟ] เป็นต้น

ผลการวิเคราะห์เสียงพยัญชนะควบ พบว่า แม้ในระบบเสียงภาษามลายูถิ่นปาตานีจะไม่ปรากฏเสียงพยัญชนะควบเหมือนภาษาญี่ปุ่น แต่เสียงควบบางเสียงกลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงได้ดี ได้แก่ [k] [g] [ʃ] [bʲ] [pʲ] [mʲ] สันนิษฐานว่า การออกเสียงดังกล่าวน่าจะได้รับอิทธิพลจากภาษาอาหรับพร้อมทั้งเสียงตัวอักษรตัวแรกของพยางค์มีปรากฏในภาษามลายูถิ่นปาตานี ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงควบเหล่านี้ได้ ในขณะเดียวกัน พบว่ามีเสียงพยัญชนะควบที่ปรากฏในระบบเสียงภาษามลายูถิ่นปาตานี แต่กลุ่มตัวอย่างออกเสียงได้น้อย ได้แก่ เสียง [ŋ] ซึ่งคาดว่าไม่ได้เกี่ยวข้องกับอิทธิพลภาษาแม่ แต่อาจเกิดจากตัวผู้สอนซึ่งไม่ได้อธิบายเกี่ยวกับวิธีการออกเสียงพยัญชนะควบอย่างละเอียดให้ผู้เรียนทราบ

ส่วนเสียงพยัญชนะควบภาษาญี่ปุ่นที่กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถออกเสียงได้หรือออกเสียงได้น้อย ผู้วิจัยสันนิษฐานว่า อาจเกิดจากเสียงของตัวอักษรแรกในพยางค์ไม่ปรากฏในระบบเสียงภาษามลายูถิ่นปาตานี ส่งผลให้ผู้เรียนออกเสียงได้ยากและออกเสียงใกล้เคียงซึ่งปรากฏในภาษาแม่แทน ได้แก่ [ʒ] [tʃ] [ç] [rʲ] และจากผลดังกล่าว พบว่ามีลักษณะใกล้เคียงกับผลการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยว กล่าวคือ ถ้าเสียงพยัญชนะเดี่ยวที่กลุ่มตัวอย่างออกเสียงไม่ได้ปรากฏเป็นเสียงแรกในพยางค์ของเสียงพยัญชนะควบก็จะส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างออกเสียงพยัญชนะควบนั้นไม่ได้ด้วย

นอกจากนี้ ยังพบว่า เสียงภาษาที่สอง (ในงานวิจัยชิ้นนี้ คือ ภาษาไทย) และวิธีการสอนของผู้สอนก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่สามารถส่งผลต่อการออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนได้ด้วยเช่นกัน

คำสำคัญ :

ภาษามลายูถิ่นปาตานี ปัญหาการออกเสียงเสียงพยัญชนะเดี่ยว เสียงพยัญชนะควบ

บทนำ

ในปัจจุบันภาษาหนึ่งที่มีความสนใจอย่างต่อเนื่อง คือ ภาษาญี่ปุ่น เนื่องจากประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่นมีความสัมพันธ์กันมาช้านาน ไม่ว่าจะเป็นในด้านการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ด้วยเหตุดังกล่าว จึงทำให้ทั้งสองประเทศต้องมีการติดต่อสื่อสารกัน ซึ่งในการสื่อสารกันนั้น พบว่า สิ่งนี้อาจนำไปสู่ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนของทั้งสองฝ่ายนั้นมาจากหลากหลายสาเหตุ สาเหตุหนึ่งที่พบบ่อย คือ การออกเสียงไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างการออกเสียงไม่ถูกต้องในภาษาญี่ปุ่นที่เห็นได้ชัดเจน เช่น การออกเสียง [ts] ที่ไม่มีปรากฏในภาษาแม่ ส่งผลให้ผู้พูดออกเสียงเป็น [s] ซึ่งมีในภาษาแม่แทน การออกเสียงดังกล่าวไม่ถูกต้องและอาจส่งผลต่อความคลาดเคลื่อนของเนื้อหาที่สื่อสารได้ ด้วยเหตุนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ความสำคัญกับการออกเสียง

สำหรับในประเทศไทย การเรียนการสอนเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาญี่ปุ่น รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนนั้นเป็นที่สนใจอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการออกเสียงที่เกิดจากอิทธิพลเสียงภาษาแม่ คือ ภาษาไทยมาตรฐาน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ยังไม่มีผู้ใดสนใจศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลเสียงภาษาแม่ที่นอกเหนือจากภาษาไทยมาตรฐาน ถ้ากล่าวถึงประเทศไทย นอกจากประชากรที่พูดภาษาไทยมาตรฐานแล้ว ยังมีประชากรที่พูดภาษาไทยถิ่นตามภาคต่างๆ เช่น ภาษาไทยถิ่นใต้ ภาษาไทยถิ่นอีสาน ภาษาไทยถิ่นเหนือ รวมถึง ภาษามลายูถิ่นปาดานิ ซึ่งเป็นภาษาถิ่นที่พูดกันในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยอีกด้วย

การออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยที่พูดภาษามลายูถิ่น...

หัวข้อที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา คือ การออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยที่พูดภาษามลายูถิ่นปาตานีเป็นภาษาแม่ นั้น สํารวจแล้วยังไม่พบผู้ใดศึกษา จึงเห็นว่าควรมีการศึกษา เนื่องจากผู้วิจัยคาดว่าผลการวิจัยในครั้งนี้ ไม่เพียงแต่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยเท่านั้น แต่น่าจะเป็นประโยชน์ให้กับผู้ที่ต้องการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่นในประเทศที่ใช้ภาษามลายูถิ่นนอกเหนือจากประเทศไทย อาทิเช่น ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และบรูไน ดังนั้น เพื่อให้ทราบถึงสภาพการออกเสียงและปัญหาในการออกเสียงภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาเฉพาะการออกเสียงพยัญชนะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาวิจัยเรื่องการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นต่อไป

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยชิ้นนี้ โดยในชั้นแรก ศึกษาาระบบเสียงพยัญชนะของทั้ง 3 ภาษา คือ ภาษาญี่ปุ่น ภาษามลายูถิ่นปาตานีและภาษาไทย(ภาษาที่สองของกลุ่มตัวอย่าง) และนำมาเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง โดยสามารถดูได้จากตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่น (JP) ภาษามลายูถิ่น
ปาดานี (ML) และภาษาไทยมาตรฐาน (TH)

ฐานที่เกิดเสียง ลักษณะ วิธีการออกเสียง		ริมฝีปาก	ริมฝีปากล่างกับ ฟันบน	ปุ่มเหงือก	หลังปุ่มเหงือก	ปุ่มเหงือกกับ เพดานแข็ง	เพดานแข็ง	เพดานอ่อน	ลิ้นไก่	เส้นเสียง
เสียงหยุด/เสียงระเบิด	JP	p b		t d				k ɡ	N	
	ML	p p ^h b		t t ^h d			J	k k ^h ɡ		ʔ
	TH	p p ^h b		t t ^h d				k k ^h		ʔ
เสียงเสียดแทรก	JP	φ			z s	ʃ ʒ		ç		h
	ML			f	z s	ʃ		ɣ x		h
	TH			f	s					h
เสียงกักเสียดแทรก/ เสียงกึ่งเสียดแทรก	JP			ts dz	tʃ dʒ					
	ML					tɕ tɕ ^h				
	TH					tɕ tɕ ^h				
เสียงข้างลิ้น	JP			l						
	ML			l						
	TH									
เสียงนาสิก	JP	m		n			ɲ	ɲ	N	
	ML	m		n			ɲ	ɲ		
	TH	m		n				ɲ		
เสียงกึ่งนาสิก	JP									
	ML	m ^b		n ^d			ɲ ^j	ɲ ^g		
	TH									

การออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยที่พูดภาษามลายูถิ่น...

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่น (JP) ภาษามลายูถิ่น
ปาตานี (ML) และภาษาไทยมาตรฐาน (TH) (ต่อ)

ฐานที่เกิดเสียง										
ลักษณะ วิธีการออกเสียง		ริมฝีปาก	ริมฝีปากล่างกับ ฟันบน	ปุ่มเหงือก	หลังปุ่มเหงือก	ปุ่มเหงือกกับ เพดานแข็ง	เพดานแข็ง	เพดานอ่อน	ลิ้นไก่	เส้นเสียง
เสียงรัว	JP									
	ML			r						
	TH			r						
เสียงลิ้นกระทบ/ เสียงลิ้นสับ	JP			ɾ						
	ML									
	TH									
เสียงเปิด/เสียงกึ่งสระ	JP	w								
	ML	w								
	TH	w								

1) เมื่อเปรียบเทียบจำนวนเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่น ภาษามลายูถิ่นปาตานีและภาษาไทย พบว่า ภาษาที่มีจำนวนเสียงพยัญชนะมากที่สุด คือ ภาษามลายูถิ่นปาตานี มี 32 เสียง รองลงมาคือ ภาษาญี่ปุ่น มี 25 เสียงและภาษาที่มีจำนวนเสียงพยัญชนะน้อยที่สุด คือ ภาษาไทยมาตรฐาน มี 21 เสียง

2) เสียงพยัญชนะที่มีเหมือนกันทั้งในภาษาญี่ปุ่น ภาษามลายูถิ่นปาตานีและภาษาไทย มี 12 เสียง ได้แก่ [p] [b] [t] [d] [k] [s] [h] [m] [n] [ŋ] [w] [j] และเนื่องจากทั้ง 3 ภาษามีเสียงพยัญชนะดังกล่าวเหมือนกัน ผู้วิจัยจึงสันนิษฐานว่า ผู้พูดภาษามลายูถิ่นปาตานีเป็นภาษา

แม่และผู้พูดภาษาไทยมาตรฐานเป็นภาษาแม่ น่าจะไม่มีปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเหล่านี้ในภาษาญี่ปุ่น

3) เสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นที่ไม่ปรากฏในภาษามลายูถิ่นปาดานิ มี 9 เสียง ได้แก่ [ɸ] [ʒ] [ç] [ts] [dz] [tʃ] [dʒ] [N] [r]¹ ผู้วิจัยจึงสันนิษฐานว่า กลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษามลายูถิ่นปาดานิน่าจะมีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะเหล่านี้ในภาษาญี่ปุ่นไม่มากนัก

4) เสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นที่ไม่ปรากฏในภาษาไทย มี 12 เสียง ได้แก่ [ɸ] [z] [ʃ] [ʒ] [ç] [ts] [dz] [tʃ] [dʒ] [ɲ] [N] [r] ผู้วิจัยจึงสันนิษฐานว่า กลุ่มตัวอย่างที่คุ้นเคยและพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันมากกว่าภาษามลายูถิ่นปาดานิน่าจะมีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นเหล่านี้ไม่มากนัก

5) เสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นที่ปรากฏในภาษามลายูถิ่นปาดานิแต่ไม่ปรากฏในภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยนำมาทดสอบในงานวิจัยชิ้นนี้ มี 3 เสียง ได้แก่ [ʃ] [g] [z] เนื่องจากผู้วิจัยสันนิษฐานว่า กลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษามลายูถิ่นปาดานิเป็นภาษาแม่พร้อมทั้งพูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง น่าจะได้รับอิทธิพลเสียงภาษาไทยจนอาจส่งผลถึงการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นได้ เช่น ออกเสียงก้อง[z]เป็นเสียงไม่ก้อง [s] เป็นต้น

6) เสียงพยัญชนะควบภาษาญี่ปุ่นที่ไม่ปรากฏในภาษามลายูถิ่นปาดานิ มี 11 เสียง ได้แก่ [kʲ] [gʲ] [ʃʲ] [ʒʲ] [tʃʲ] [dʒʲ] [bʲ] [pʲ] [mʲ] [rʲ] ผู้วิจัยจึงสันนิษฐานว่า กลุ่มตัวอย่างออกเสียงดังกล่าวไม่ได้หรือออกเสียงโดยใช้เสียงพยัญชนะในภาษาแม่หรือออกเสียงที่คุ้นเคยแทน

¹เสียงที่นำมาทดสอบในงานวิจัยชิ้นนี้ มี 6 เสียง ได้แก่ [tʃ] [ts] [ɸ] [ç] [r] [ʒ] ส่วนเสียง [dz] [dʒ] [N] จะไม่นำมาทดสอบ

การออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยที่พูดภาษามลายูถิ่น...

งานวิจัยชิ้นนี้ต้องการศึกษาเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่น แบ่งเป็นเสียงพยัญชนะเดี่ยว 9 เสียง ได้แก่ [ʃ] [tʃ] [ts] [ç] [θ] [g] [z] [ʒ] [r] และเสียงพยัญชนะควบ² 11 เสียง ได้แก่ [kʰ] [gʷ] [ʃʃ] [ʒʒ] [tʃʃ] [pʰ] [ç] [bʲ] [pʲ] [mʲ] [rʲ] เนื่องจากสันนิษฐานว่าการออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นเหล่านี้ น่าจะได้รับอิทธิพลจากเสียงภาษาแม่ ทำให้ผู้เรียนออกเสียงผิดหรือเพี้ยนไปจากเสียงเดิมและอาจส่งผลทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนได้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนที่พูดภาษามลายูพบว่า ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับภาษามลายูที่ใช้พูดในประเทศอินโดนีเซีย และเพียงส่วนน้อยที่พบงานวิจัยที่พูดถึงภาษามลายูในประเทศมาเลเซีย แต่ยังไม่พบงานวิจัยเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่ ดังนั้น ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยจะเน้นศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนที่ใช้ภาษามลายูที่ใช้พูดในประเทศอินโดนีเซียและในประเทศมาเลเซีย รวมถึงการออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยที่พูดภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาที่สองของกลุ่มตัวอย่างที่อาจรบกวนการออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างได้ โดยสรุปได้ดังนี้

เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นที่มักเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียน ได้แก่ [ʃ] [tʃ] [ts] [ç] [θ] [g] [z] [ʒ] [r] ดังที่ Satou Mieko (1986) ได้ศึกษาและวิเคราะห์เสียงภาษาญี่ปุ่นที่เป็นปัญหาต่อผู้เรียนชาวอินโดนีเซีย 3 คนจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันทั้งระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศญี่ปุ่น ระยะเวลาเรียนภาษาญี่ปุ่น รวมถึงภูมิหลังทางภาษา ผลการวิจัย

²เสียงพยัญชนะเดี่ยวที่ประสมกับเสียงสระ [i] ในภาษาญี่ปุ่นทุกเสียง คือ เสียงพาดนแข็ง ซึ่งมีสัทอักษร [j] กำกับบนเสียงพยัญชนะนั้นๆ ยกเว้นเสียง [ʃ] [tʃ] [ç] [pʰ] [ʒ]

เกี่ยวกับการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยว พบว่า เสียงที่เป็นปัญหา คือ ออกเสียง [s] เป็น [ʃ], [ts] เป็น [tʃ], [z]/ [dz] เป็น [dʒ], [θ] เป็น [f] หรือ [p], [r] เป็น [r] ซึ่งปัญหาการออกเสียงที่เกิดขึ้นบางเสียงที่กล่าวมาข้างต้น เกิดจากการรบกวนของภาษาถิ่นของกลุ่มตัวอย่างด้วย จึงสรุปได้ว่าภาษาถิ่นก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่อาจส่งผลต่อการออกเสียงโดยไม่อาจมองข้ามได้เช่นกัน

ส่วนงานวิจัยของ Kinoshita Tetsuo (1993) ได้ศึกษาการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนที่เข้าอบรมภาษาญี่ปุ่น จำนวน 11 คน จากประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์และประเทศไทย พบว่า ปัญหาการออกเสียงของผู้อบรมชาวไทย คือ ปัญหาการแยกเสียงระหว่าง [ʃ] [tʃ] [ʒ] และ [s] [ts] [z], ออกเสียง [θ] เป็น [f], [z] เป็น [s] และ [r] เป็น [l] ปัญหาของผู้อบรมจากประเทศที่นอกเหนือจากประเทศไทย คือ ปัญหาเสียงก้องและไม่ก้อง ส่วนปัญหาของผู้เข้าอบรมจากทุกประเทศ คือ ออกเสียง [r] เป็น [r] ซึ่งเมื่อผู้สอนพยายามแก้ไขให้ถูกต้องก็มีแนวโน้มที่จะออกเสียงเป็น [d] แทน เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ Chiba Masahito (2009) ที่ศึกษาปัญหาการออกเสียงของผู้เรียนชาวไทย โดยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้สอนชาวญี่ปุ่นที่สอนในประเทศไทย จำนวน 14 คนที่แตกต่างกันด้านเพศ อายุ ประสบการณ์การสอนภาษาญี่ปุ่น รวมทั้งสถาบันที่สอนและประสบการณ์การสอนในประเทศไทย จากผลการศึกษา พบว่า เสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวไทยที่ผู้สอนชาวญี่ปุ่นคิดว่าเป็นปัญหามากที่สุด คือ เสียง [ʃ] [tʃ] [ʒ] และ [s] กับ [ts], เสียง [k] กับ [g], เสียง [θ] เป็น [f], [z] เป็น [s], [r] เป็น [l] ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ Tanporn (2012) ที่ศึกษาการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่

การออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยที่พูดภาษามลายูถิ่น...

โดยพิจารณาจากการเสียงพูด พบว่า ปัญหาการออกเสียงที่พบคือ เสียง [ʃ] [tʃ] [ʒ] เช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยของ Saowanee (2004) ที่ศึกษาอิทธิพลของภาษาไทยที่มีต่อการออกเสียงภาษาญี่ปุ่น ในระดับเสียงพยัญชนะเดี่ยว พบว่า เสียงที่เป็นปัญหาสำหรับชาวไทย ได้แก่ [tʃ] เป็น [ʃ], [ts] เป็น [s], เสียงก้อง [g] เป็นเสียงไม่ก้อง [ɲ] หรือ [k], เสียงก้อง [z] เป็นเสียงไม่ก้อง [s] รวมทั้งงานวิจัยของ Asadayuth (2004) ที่ศึกษาการรบกวนของภาษาไทยต่อการออกเสียงภาษาญี่ปุ่น ซึ่งปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวที่พบได้แก่เสียง [g] [ŋ] [z] [ʃ] [ʒ] [ts] [r] อีกด้วย

ส่วนเสียงพยัญชนะควบภาษาญี่ปุ่นที่มักเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียน ได้แก่ [kʰ] [gʰ] [ʃ] [ʒ] [tʃ] [ɲ] [ɕ] [bʰ] [pʰ] [mʰ] [rʰ] ได้แก่ ผลการวิจัยของ Satou (1986) ที่พบความสัมพันธ์ระหว่างเสียง [s] กับ [ʃ] คือออกเสียง [ʃa] [ʃu] [ʃo] เป็น [sa] [su] [so] และงานวิจัยของ Chiba (2009) ที่พบปัญหาการออกเสียง [ɕ] ที่เป็นเสียงพยัญชนะควบ เป็นเสียง 2 พยางค์ เช่น 「ひゃ」 เป็น 「ひゃ」 และออกเสียงเป็นเสียงพยัญชนะเดี่ยว เช่น 「ひゃ」 เป็น 「は」 เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังพบงานวิจัยของธัญญารัตน์ สงวนศรี (2554) ที่ศึกษาปัญหาการออกเสียง Yo-on (เสียงพยัญชนะควบ) และวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการออกเสียงดังกล่าวของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย รวมถึงศึกษาลักษณะทางประชากรของผู้เรียนที่มีผลต่อความแตกต่างในการออกเสียง ซึ่งเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิชาเอกญี่ปุ่นระดับปริญญาตรีจำนวน 120 คน จาก 2 สถาบันโดยใช้แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปและแบบทดสอบการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบของผู้เรียน ผลการวิจัย พบว่า ลักษณะการออกเสียงพยัญชนะควบของกลุ่มตัวอย่าง

มีลักษณะข้อผิดพลาด 4 แบบ ได้แก่ 1) ออกเสียงพยัญชนะควบเป็นเสียงพยัญชนะเดี่ยว 2) ออกเสียงพยัญชนะควบเสียงสั้นเป็นเสียงพยัญชนะควบเสียงยาว 3) ออกเสียงพยัญชนะควบเสียงยาวเป็นเสียงพยัญชนะควบเสียงสั้น และ 4) ออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวเป็นเสียงพยัญชนะควบ นอกจากนี้ ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างออกเสียงพยัญชนะควบไม่ชัดเจนและออกเสียงพยัญชนะควบเหมือนคำในภาษาไทยอีกด้วยยิ่งไปกว่านั้น ยังพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลบางประการ ได้แก่ ระดับการศึกษารวมถึงลำดับการศึกษาภาษาญี่ปุ่น ประสบการณ์ในการใช้ชีวิตอยู่ที่ประเทศญี่ปุ่น สถานที่ที่ศึกษาภาษาญี่ปุ่นก่อนเข้ามหาวิทยาลัยและการได้รับการสอนวิธีการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นจากอาจารย์ในชั้นเรียนหลังเข้าเรียนมหาวิทยาลัยมีผลต่อความแตกต่างในการออกเสียงพยัญชนะควบของผู้เรียนชาวไทยด้วยเช่นกัน

สรุปได้ว่า เสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นที่ผู้วิจัยต้องการศึกษายกเว้น เสียง [ç] นั้น สอดคล้องกับปัญหาการออกเสียงที่พบในงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ส่วนเสียงพยัญชนะควบที่ผู้วิจัยต้องการศึกษานั้นเป็นเสียงที่ไม่มีปรากฏในภาษาแม่ของกลุ่มตัวอย่าง จึงอาจส่งผลเชิงลบในการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างไม่มากนัก

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น น่าจะเป็นแนวทางในการคาดการณ์ว่าเสียงพยัญชนะที่จะเป็นปัญหาต่อผู้พูดภาษามลายูถิ่นปัตตานีนั้นมีหรือไม่อย่างไร ประกอบกับประสบการณ์ส่วนตัวของผู้วิจัยที่ได้สังเกตการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างมาโดยตลอด ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่

การออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยที่พูดภาษามลายูถิ่น...

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาอิทธิพลเสียงพยัญชนะภาษามลายูถิ่นปาตานีที่มีต่อการออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่น ตลอดจนศึกษาปัญหาการออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยที่พูดภาษามลายูถิ่นปาตานีเป็นภาษาแม่

ระเบียบวิธีวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นที่พูดภาษามลายูถิ่นปาตานีเป็นภาษาแม่ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 25 คน ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2012 (เดือนพฤศจิกายนปี 2012 - เดือนมีนาคม 2013) จากสถาบันที่เปิดสอนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอกและแผนการเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย คือ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ปัตตานี โรงเรียนเดชะปัตตานานุกุล ปัตตานี และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ จะใช้เครื่องมือ 2 ประเภท คือ แบบทดสอบการออกเสียงพยัญชนะในคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นทั้งหมด 93 คำ โดยคำที่ใช้ทดสอบจะปรากฏเสียงพยัญชนะที่ต้องการศึกษา คือ เสียงพยัญชนะเดี่ยว 9 เสียง ได้แก่ [ʃ] [tʃ] [ts] [ç] [ɸ] [g] [z] [ʒ] [r] เสียงพยัญชนะควบ 11 เสียง ได้แก่ [kʰ] [gʰ] [ʃ] [ʒ] [tʃ] [ɸ] [ç] [bʰ] [pʰ] [mʰ] [rʰ] ตามตารางที่ 2 และตารางที่ 3 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ตารางแสดงเสียงพยัญชนะเดี่ยว 9 เสียง

สัทอักษรแทนเสียง ที่ต้องการทดสอบ	ต้น	กลาง	ท้าย
[ʃ]	した	うしろ	いし
[tʃ]	ちかく	いちど	はち
[ts]	つき	うつす	なつ
[ç]	ひま	あひる	まひ
[ɸ]	ふね	おふろ	そふ
[g]	がくぶ	かがく	けが
[g]	ぎむ	すぎる	むぎ
[g]	ぐあい	なぐる	かぐ
[g]	げき	あげる	みやげ
[g]	ごみ	すごい	まご
[z]	ざせき	かざる	わざ
[ʒ]	じこ	まじめ	あじ
[z]	ずらす	すずめ	みず
[z]	ぜひ	まぜる	かぜ
[z]	ぞう	かぞく	なぞ
[ɾ]	らく	えらぶ	そら
[ɾ]	りく	うりば	とり
[ɾ]	ゑす	くるま	よる
[ɾ]	れきし	くれる	かれ
[ɾ]	ろく	くろい	ところ

การออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยที่พูดภาษามลายูถิ่น...

ตารางที่ 3 ตารางแสดงเสียงพยัญชนะควบ 11 เสียง

ลัทธิอักษรแทนเสียง ที่ต้องการทดสอบ	— や	— ゆ	— よ
[k]	きゃく	ゃきゅう	せんきょ
[g]	ぎゃく	ぎゅうにゅう	にんぎょう
[ʃ]	いしゃ	かしゅ	ばしょ
[ʒ]	じんじゃ	じゅく	かのじょ
[tʃ]	おちゃ	うちゅう	かちょう
[ɲ]	こんにゃく	ゆにゅう	にょう
[ɕ]	ひゃく	ひゅう	ひょう
[bʲ]	なんびゃく	びゅう	びょう
[pʲ]	はっぴゃく	びゅう	はっぴょう
[mʲ]	みゃく	みゅう	びみょう
[ɾʲ]	りゃく	りゅうがく	りょうこう

โดยเกณฑ์ในการเลือกคำศัพท์จะใช้ตำแหน่งของเสียง แบ่งเป็น 2 กรณี คือ เสียงพยัญชนะเดี่ยวที่ใช้ในการทดสอบจะเจาะจงตำแหน่งของเสียง (ตำแหน่งต้นคำ ตำแหน่งกลางคำ และตำแหน่งท้ายคำ) ส่วนเสียงพยัญชนะควบที่ใช้ในการทดสอบจะไม่เจาะจงตำแหน่งของเสียง ส่วนการเลือกคำศัพท์ ในขั้นแรกจะเลือกจากคำศัพท์ขั้นต้น ถ้าพยัญชนะที่กำหนดไม่มีปรากฏในตำแหน่งที่ต้องการจึงจะเลือกจากคำศัพท์ชั้นกลางและชั้นสูงตามลำดับ พยางค์ของคำที่ใช้ในการทดสอบทั้งเสียงพยัญชนะเดี่ยวและเสียงพยัญชนะควบ จะเลือกคำศัพท์ที่มี 2-3 พยางค์เท่านั้น เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่าง และเนื่องจากผู้วิจัยต้องการเน้นวิเคราะห์แค่เสียงไม่ได้วิเคราะห์ความหมาย

ดังนั้น เสียงพยัญชนะควบบางเสียงที่ไม่มีในคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำศัพท์ที่ไม่คำนึงถึงความหมายและไม่คำนึงถึงสระเสียงสั้นยาวแทน การวิเคราะห์คำศัพท์แต่ละคำ จะวิเคราะห์เพียงเสียงพยัญชนะที่ต้องการศึกษาเท่านั้น จะไม่วิเคราะห์รวมเสียงอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง เช่น เสียงสระ เสียงพยัญชนะพิเศษ เสียงสระสั้นยาว เป็นต้น

เสียงพยัญชนะแต่ละเสียง จะวิเคราะห์การปรากฏของรูปแบบ โดยคำนวณเป็นร้อยละ รวมถึงนำเสนอผลการวิจัยโดยใช้รูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive analysis) ทั้งนี้ ในการวิเคราะห์ข้อมูลเสียง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ร่วมกับเจ้าของภาษาชาวญี่ปุ่นเพื่อให้ผลการวิจัยในครั้งนี้มี ความถูกต้องชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ผลการทดสอบออกเสียงพยัญชนะเดี่ยว 9 เสียง ได้แก่ [f] [tʃ] [ts] [s] [p] [g] [z] [ʒ] [r] กลุ่มตัวอย่างออกเสียงเป็นรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

1) เสียงพยัญชนะ [f] คิดเป็นร้อยละ 89.33 แสดงให้เห็นถึงการได้รับอิทธิพลเชิงบวกจากเสียงพยัญชนะในภาษาแม่ คือภาษามลายูถิ่นปาตานี แต่ก็ยังพบกลุ่มตัวอย่างที่ออกเสียงเป็นรูปแบบ [tʃ] คิดเป็นร้อยละ 10.67 สันนิษฐานว่า น่าจะเกิดจากอิทธิพลเสียงภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาที่สองของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากระบบเสียงภาษาไทยไม่มีปรากฏเสียง [f]

2) เสียงพยัญชนะ [tʃ] คิดเป็นร้อยละ 56 แม้ในภาษาแม่ของกลุ่มตัวอย่างจะไม่ปรากฏเสียงนี้ แต่กลุ่มตัวอย่างก็สามารถปรับวิธีการออกเสียงจากเสียงพยัญชนะที่มีอยู่ในภาษาแม่ คือ เสียง [tʃ] เป็นการ

การออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยที่พูดภาษามลายูถิ่น...

ออกเสียงที่ถูกต้องได้ จากผลการศึกษาก็ยังปรากฏรูปแบบ [tɕ] คิดเป็นร้อยละ 37.33 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงเสียง [tʃ] นอกจากนี้ ยังพบกลุ่มตัวอย่างที่ออกเสียงเป็นรูปแปร [ʃ] คิดเป็นร้อยละ 6.67 สันนิษฐานว่าเกิดจากอิทธิพลภาษาแม่เช่นเดียวกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถออกเสียงกักเสียดแทรกได้จึงออกเสียงเสียดแทรกแทน

3) เสียงพยัญชนะ [ts] [ç] และ [tʃ] กลุ่มตัวอย่างที่สามารถออกเสียงได้ถูกต้องมีเพียงร้อยละ 10.67, 9.33 และ 4 ตามลำดับ สันนิษฐานว่าเสียงดังกล่าวเป็นเสียงที่ไม่มีปรากฏในระบบเสียงภาษาแม่ กลุ่มตัวอย่างจึงออกเสียงรูปแปรที่มีปรากฏในระบบเสียงภาษาแม่แทน คือ เสียง [s] คิดเป็นร้อยละ 89.33 เสียง [h] คิดเป็นร้อยละ 90.67 และเสียง [f] คิดเป็นร้อยละ 96 ตามลำดับ

4) เสียงพยัญชนะ [g] คิดเป็นร้อยละ 91.47 แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลเสียงภาษาแม่ เนื่องจากเสียงพยัญชนะ [g] มีปรากฏในระบบเสียงภาษามลายูถิ่นปาตานี แต่ก็ยังพบการออกเสียงเป็นรูปแปรอื่น คือ [ŋ] คิดเป็นร้อยละ 3.73 [kʰ] คิดเป็นร้อยละ 4.53 และ [k] คิดเป็นร้อยละ 0.27 สันนิษฐานว่า การออกเสียง [ŋ] ของกลุ่มตัวอย่างนั้น อาจเกิดจากการออกเสียงตัวอักษร 「が、ぎ、ぐ、げ、ご」 ในภาษาญี่ปุ่น สามารถออกเสียงเป็น [ŋ] ได้ จึงเป็นไปได้ว่าเสียงรูปแปรที่ได้นั้น เกิดจากกลุ่มตัวอย่างนำกฎการออกเสียงดังกล่าวมาใช้ ส่วนการปรากฏของรูปแปร [kʰ] และ [k] สันนิษฐานว่าน่าจะได้รับอิทธิพลจากเสียงภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาที่สองของกลุ่มตัวอย่าง

5) เสียงพยัญชนะ [z] คิดเป็นร้อยละ 86.33 แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลเสียงภาษาแม่ เช่นเดียวกับเสียงพยัญชนะ [g] แต่ก็ยังพบกลุ่มตัวอย่างที่ออกเสียงเป็นรูปแปร [s] สันนิษฐานว่า อาจเกิดจากอิทธิพลเสียง

ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาที่สองของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากระบบเสียงภาษาไทยไม่มีปรากฏเสียง [z]

6) เสียงพยัญชนะ [ʒ] คิดเป็นร้อยละ 6.66 เนื่องจากเสียงดังกล่าวไม่มีปรากฏในระบบเสียงภาษาแม่ ทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ออกเสียงผิดเป็นรูปแปร [tʃ] คิดเป็นร้อยละ 69.33 สันนิษฐานว่า เมื่อออกเสียงพยัญชนะ [ʒ] ไม่ได้ ทำให้กลุ่มตัวอย่างออกเสียงพยัญชนะเสียง [tʃ] ในภาษาแม่แทน นอกจากนี้ ยังพบรูปแปร [ʃ] คิดเป็นร้อยละ 8 และ [dʒ] คิดเป็นร้อยละ 16 อีกด้วย

7) เสียงพยัญชนะ [r] คิดเป็นร้อยละ 11.2 สันนิษฐานว่า เสียงดังกล่าวเป็นเสียงที่ไม่มีปรากฏในระบบเสียงภาษาแม่ กลุ่มตัวอย่างจึงออกเสียง [r] ในภาษาแม่แทน คิดเป็นร้อยละ 62.13 และ [l] คิดเป็นร้อยละ 26.67 สังเกตได้ว่า กลุ่มตัวอย่างจะออกเสียงเป็นรูปแปร [r] มากกว่า [l] อาจเกิดจากเสียงพยัญชนะ [r] มีลักษณะคล้ายเสียงรัว [r] มากกว่านั่นเอง

กล่าวโดยสรุป เมื่อเสียงพยัญชนะใดในภาษาญี่ปุ่นที่มีปรากฏในระบบเสียงภาษาแม่หรือเสียงที่มีตำแหน่งการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับภาษาแม่ กลุ่มตัวอย่างจะสามารถออกเสียงได้โดยง่าย เช่น เสียง [g] [z] [ʃ] [tʃ] ส่วนเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นที่ไม่มีปรากฏในระบบเสียงภาษาแม่ กลุ่มตัวอย่างจะออกเสียงใกล้เคียงแทน จนกลายเป็นปัญหาการออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นสำหรับกลุ่มตัวอย่าง เช่น [s] แทน [ts], [h] แทน [ç], [f] แทน [f] และ [r] แทน [r] เป็นต้น

ส่วนการออกเสียงพยัญชนะควบ 11 เสียง ได้แก่ [kʰ] [gʰ] [ʃ] [ʒ] [tʃ] [p] [ç] [bʰ] [pʰ] [mʰ] [rʰ] พบว่ากลุ่มตัวอย่างออกเสียงเป็นรูปแปรต่างๆ ดังนี้

การออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยที่พูดภาษามลายูถิ่น...

1) เสียงพยัญชนะ [kʰ] และ [gʰ] กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงได้ คิดเป็นร้อยละ 85.33 และร้อยละ 76 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า แม้ในภาษามลายูถิ่นไม่มีเสียงพยัญชนะควบ แต่ที่กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงได้ สันนิษฐานว่าน่าจะเกิดจากอิทธิพลภาษาแม่ คือ จะออกเสียงพยัญชนะเดี่ยว [k] หรือ [g] ในภาษาแม่ประกอบกับอิทธิพลของภาษาอาหรับ³ ซึ่งออกเสียงควบได้ดีกว่าเสียงเดี่ยวตามที่ได้กล่าวไว้ในงานวิจัยของ Hanan Rafik Mohamed (2010) อย่างไรก็ตาม ในการออกเสียง [kʰ] พบการออกเสียงพยัญชนะควบเป็นเสียงพยัญชนะเดี่ยว [kʰ] และยังพบกลุ่มตัวอย่างที่ออกเสียงจากเสียงพยางค์เดียวเป็นเสียงสองพยางค์ คิดเป็นร้อยละ 13.33 ส่วนการออกเสียง [gʰ] ยังพบกลุ่มตัวอย่างที่ออกเสียงเป็นรูปแปรอื่น คือ [kʰ] [kʰ] และ [k] สันนิษฐานว่า น่าจะเกิดจากอิทธิพลภาษาไทยที่ไม่มีปรากฏเสียงพยัญชนะเดี่ยว [g] ในระบบเสียงจึงส่งผลให้ไม่สามารถออกเสียง [gʰ] ได้ นอกจากนี้ ยังพบกลุ่มตัวอย่างที่ออกเสียงจากเสียงพยางค์เดียวเป็นเสียงสองพยางค์ คิดเป็นร้อยละ 10.67 อีกด้วย

2) เสียงพยัญชนะ [ʃ] คิดเป็นร้อยละ 80 แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลเสียงพยัญชนะของภาษามลายูถิ่นปาตานี แต่ก็ยังพบกลุ่มตัวอย่างที่ออกเสียงผิดเป็นรูปแปร [tʃʰ] และกลุ่มตัวอย่างที่ออกเสียงจากเสียงพยางค์เดียวเป็นเสียงสองพยางค์ ซึ่งพบเป็นส่วนน้อย

3) เสียงพยัญชนะ [ʒ] คิดเป็นร้อยละ 10.67 สันนิษฐานว่า เนื่องจากภาษามลายูถิ่นไม่มีปรากฏเสียง [ʒ] กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จึงไม่สามารถออกเสียงดังกล่าวได้ นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างยังออกเสียง 「じゃ じゃ じょ」 เป็นเสียง [dʒ] คิดเป็นร้อยละ 12 ด้วย สาเหตุที่พบเสียง [dʒ]

³ ภาษาอาหรับเป็นภาษาหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อชาวไทยมุสลิมใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เนื่องจากชาวไทยมุสลิมส่วนใหญ่ต้องเรียนรู้ภาษาอาหรับเพื่อให้อ่านคัมภีร์ “อัลกุรอาน” ซึ่งเป็นคัมภีร์ของศาสนาอิสลามได้

เนื่องจากเสียง [dʒ] ในภาษามลายูถิ่นปาตานีปรากฏเป็นเสียงย่อย แต่ก็ถือว่าเป็นจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และเมื่อออกเสียงข้างต้นไม่ได้ กลุ่มตัวอย่างจึงออกเสียงเป็นรูปแปรต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงแทน ได้แก่ เสียง [tɕ] [tɕʰ] [tʃ] และ [ʃ] นอกจากนี้ ยังออกเสียงจากเสียงพยางค์เดียวเป็นเสียงสองพยางค์คิดเป็นร้อยละ 20 อีกด้วย

4) เสียงพยัญชนะ [tʃ] คิดเป็นร้อยละ 34.67 สันนิษฐานว่า เนื่องจากในภาษามลายูถิ่นปาตานีไม่มีปรากฏเสียง [tʃ] ในระบบเสียง จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างออกเสียงได้ยากและออกเสียงที่มีในภาษาแม่แทน ได้แก่ [tɕ] [tɕʰ] และ [ʃ] ซึ่งผลที่ได้มีลักษณะเช่นเดียวกับผลการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยว นอกจากนี้ ยังพบกลุ่มตัวอย่างที่ออกเสียงจากเสียงพยางค์เดียวเป็นเสียงสองพยางค์ คิดเป็นร้อยละ 20 อีกด้วย

5) เสียงพยัญชนะ [ɲ] คิดเป็นร้อยละ 20 แสดงให้เห็นว่า แม้ในภาษามลายูถิ่นปาตานีมีปรากฏเสียง [ɲ] ในระบบเสียง แต่กลุ่มตัวอย่างก็ยังไม่สามารถออกเสียงได้ สันนิษฐานว่า น่าจะเกิดจากผู้สอนซึ่งไม่ได้อธิบายเกี่ยวกับกฎการออกเสียงพยัญชนะควบภาษาญี่ปุ่นอย่างละเอียด ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ออกเสียงเป็น [nɲ] แทน นอกจากนี้ ยังพบกลุ่มตัวอย่างที่ออกเสียงจากเสียงพยางค์เดียวเป็นเสียงสองพยางค์ คิดเป็นร้อยละ 18.67 อีกด้วย

6) เสียงพยัญชนะ [ɕ] คิดเป็นร้อยละ 34.67 สันนิษฐานว่า เนื่องจากในภาษามลายูถิ่นปาตานีไม่มีปรากฏเสียง [ɕ] ในระบบเสียง ทำให้กลุ่มตัวอย่างออกเสียงได้ยาก กลุ่มตัวอย่างจึงออกเสียงเป็น [h] ในภาษาแม่แทน นอกจากนี้ ยังพบกลุ่มตัวอย่างที่ออกเสียงจากเสียงพยางค์เดียวเป็นเสียงสองพยางค์ คิดเป็นร้อยละ 26.67 อีกด้วย

การออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยที่พูดภาษามลายูถิ่น...

7) เสียงพยัญชนะ [bʲ] [pʲ] และ [mʲ] กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ออกเสียงได้ คิดเป็นร้อยละ 78.67 ร้อยละ 72 และร้อยละ 85.33 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า แม้ในภาษามลายูถิ่นจะไม่มีเสียงควบดังกล่าว แต่ที่กลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงได้นั้น สันนิษฐานว่าน่าจะเกิดจากอิทธิพลภาษาแม่ ซึ่งมีเสียงพยัญชนะเดี่ยว [b] [p] และ [m] ตามลำดับ ประกอบกับอิทธิพลของภาษาอาหรับที่ได้กล่าวไปแล้วก่อนหน้านี้ในเสียง [gʲ] อย่างไรก็ตาม ในการออกเสียงพยัญชนะ [bʲ] พบกลุ่มตัวอย่างที่ออกเสียงจากเสียงพยางค์เดียวเป็นเสียงสองพยางค์ คิดเป็นร้อยละ 21.33 ในการออกเสียงพยัญชนะ [pʲ] พบการออกเสียงเป็นพยัญชนะพ่นลมแรง [pʰʲ] นอกจากนี้ พบกลุ่มตัวอย่างที่ออกเสียงจากเสียงพยางค์เดียวเป็นเสียงสองพยางค์ คิดเป็นร้อยละ 14.67 ยิ่งไปกว่านั้น ยังพบว่าปรากฏรูปแปรผิดเป็นเสียง [bʲ] สันนิษฐานว่า น่าจะเกิดจากปัญหาการจำตัวอักษรภาษาญี่ปุ่นร่วมด้วย ส่วนการออกเสียง [mʲ] นั้น ยังพบกลุ่มตัวอย่างที่ออกเสียงจากเสียงพยางค์เดียวเป็นเสียงสองพยางค์ คิดเป็นร้อยละ 14.67 อีกด้วย

8) เสียงพยัญชนะ [rʲ] คิดเป็นร้อยละ 12 สันนิษฐานว่า เนื่องจากภาษามลายูถิ่นปาตานีไม่มีปรากฏเสียง [rʲ] ในระบบเสียง กลุ่มตัวอย่างจึงออกเสียงดังกล่าวได้ยาก ซึ่งผลดังกล่าวมีลักษณะคล้ายกับผลการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยว คือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ออกเสียง [rʲ] เป็น [rʲ] และ [lʲ]

สิ่งที่สังเกตได้ในการออกเสียงพยัญชนะควบของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษามลายูถิ่นปาตานีเป็นภาษาแม่ คือ สามารถออกเสียงได้ในกรณีที่เสียงพยัญชนะควบตัวแรกในพยางค์มีปรากฏในภาษาแม่ ส่วนเสียงที่ไม่มีปรากฏในระบบเสียงภาษาแม่กลุ่มตัวอย่างออกเสียงได้ค่อนข้างยาก

ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างออกเสียงโดยใช้เสียงที่ใกล้เคียงแทน และสิ่งที่สังเกตได้ในทุกเสียงพยัญชนะควบภาษาญี่ปุ่น คือ กลุ่มตัวอย่างออกเสียงเป็นเสียงสองพยางค์ ซึ่งเป็นปัญหาที่พบบ่อยในผู้เรียนชาวไทยและสอดคล้องกับผลการวิจัยก่อนหน้านี้ นอกจากนี้ ยังพบว่าตัวผู้สอนก็เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นมากขึ้นอีกด้วย

ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นปาตานีเป็นภาษาแม่

เสียงพยัญชนะเดี่ยว

ผู้วิจัยได้สรุปปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นปาตานีเป็นภาษาแม่จากมากไปน้อยและแสดงตัวอย่างของปัญหาเป็นตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นปาตานีเป็นภาษาแม่

ลำดับที่	เสียง	ค่าร้อยละของปัญหา	ตัวอย่างปัญหา
1	[f]	96.00	[f] เป็น [f]
2	[ç]	89.33	[ç] เป็น [h]
3	[ts]	89.33	[ts] เป็น [s]
4	[r]	88.53	[r] เป็น [r] [ʃ]
5	[ʒ]	77.33	[ʒ] เป็น [tɕ] [ʃ]
6	[tʃ]	44.00	[tʃ] เป็น [tɕ] [ʃ]
7	[z]	13.67	[z] เป็น [s]
8	[ʃ]	10.67	[ʃ] เป็น [tɕ ^h]
9	[g]	6.13	[g] เป็น [t ^h] [k] [g] เป็น [ŋ] ในตำแหน่งต้นคำ

การออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยที่พูดภาษามลายูถิ่น...

จากตารางที่ 4 เมื่อเปรียบเทียบจำนวนของรูปแบบเสียงผิดที่ปรากฏพบว่า เสียงที่เป็นปัญหามาก คิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป เป็นเสียงที่ไม่มีในภาษามลายูถิ่นปาตานีเป็นภาษาแม่ คือ เสียงเสียดแทรก [tʃ] [ç] และเสียงกักเสียดแทรก [ts] ส่วนเสียงอื่นๆ ถือเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อยมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chiba (2009) และงานวิจัยของ Asadayuth (2004) ที่ปรากฏเสียง [ts] และ [tʃ] รวมอยู่ด้วย

เมื่อพิจารณาจากลักษณะวิธีการออกเสียงสำหรับผู้เรียนชาวไทยที่พูดภาษามลายูถิ่นปาตานีเป็นภาษาแม่แล้ว พบปัญหา คือ ปัญหาฐานกรณ์คลาดเคลื่อน เช่น เสียงริมฝีปากทั้งสองข้าง [tʃ] เป็นริมฝีปากล่างกับฟันบน [f], เสียงเพดานแข็ง [ç] เป็นเสียงระหว่างเส้นเสียง [h], เสียงหลังปุ่มเหงือก [ʒ] เป็นปุ่มเหงือกเพดานแข็ง [tʃç]

ส่วนปัญหาวิธีการออกเสียงที่พบ เช่น เสียงกักเสียดแทรก [ts] เป็นเสียดแทรก [s], เสียงลิ้นกระทบหรือลิ้นสะบัด [ɾ] เป็นเสียงร้ว [r] หรือเสียงข้างลิ้น [l], เสียงเสียดแทรก [ʃ] เป็นกักเสียดแทรก [tʃʰ] และเสียงก้อง [z] เป็นไม่ก้อง [s] เป็นต้น

เสียงพยัญชนะควบ

ผู้วิจัยได้สรุปปัญหาการออกเสียงพยัญชนะเดียวภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นปาตานีเป็นภาษาแม่จากมากไปน้อยและแสดงตัวอย่างของปัญหาเป็นตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะควบภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียน
ที่พูดภาษามลายูถิ่นปาตานีเป็นภาษาแม่

ลำดับที่	เสียงพยัญชนะ	ค่าร้อยละของปัญหา	ตัวอย่างปัญหา
1	[rʲ]	88.00	[rʲ] เป็น [rʲ] [lʲ]
2	[ɲ]	80.00	[ɲ] เป็น [nʲ]
3	[ʒ]	77.33	[ʒ] เป็น [tɕ] [tɕʰ] [tʃ]
4	[ɕ]	65.33	[ɕ] เป็น [hʲ]
	[tʃ]	65.33	[tʃ] เป็น [tɕʰ]
5	[pʲ]	28.00	[pʲ] เป็นเพียง 2 พยางค์
6	[gʲ]	24.00	[gʲ] เป็น [kʲ]
7	[bʲ]	21.33	[bʲ] เป็นเพียง 2 พยางค์
8	[ʃ]	20.00	[ʃ] เป็น [tɕʰ]
9	[kʲ]	14.67	[kʲ] เป็นเพียง 2 พยางค์
	[mʲ]	14.67	[mʲ] เป็นเพียง 2 พยางค์

จากตารางที่ 5 พบว่า เสียงพยัญชนะควบที่เป็นปัญหาสำหรับกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 65 ขึ้นไป ได้แก่ เสียงลิ้นกระทบหรือลิ้นสับด [rʲ] ในภาษาญี่ปุ่น รองลงมาคือ เสียงนาสิก [ɲ] เสียงเสียดแทรก [ʒ] และเสียงกักเสียดแทรก [tʃ]

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เสียงพยัญชนะควบภาษาญี่ปุ่นที่กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถออกเสียงได้หรือออกเสียงได้น้อย ผู้วิจัยสันนิษฐานว่า เกิดจากเสียงพยัญชนะตัวแรกในพยางค์ไม่มีในระบบเสียงภาษามลายูถิ่นปาตานี ส่งผลให้ผู้เรียนออกเสียงได้ยากและออกเสียงที่มีในภาษาแม่แทน ได้แก่ [ʒ] [tʃ] [ɕ] [rʲ] เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า ผลการศึกษามีลักษณะที่

การออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยที่พูดภาษามลายูถิ่น...

ใกล้เคียงกับผลการทดสอบเสียงพยัญชนะเดียว กล่าวคือ เมื่อเสียงพยัญชนะเดียวที่กลุ่มตัวอย่างออกเสียงไม่ได้นั้นปรากฏเป็นเสียงแรกในพยางค์ของเสียงพยัญชนะควบ ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเสียงพยัญชนะควบนั้นไม่ได้ด้วยเช่นกัน ในขณะเดียวกัน เสียงพยัญชนะควบ [ɲ] ซึ่งมีปรากฏในระบบเสียงภาษามลายูถิ่นปาตานี แต่กลุ่มตัวอย่างออกเสียงได้น้อย สันนิษฐานว่า ไม่ได้เกี่ยวกับอิทธิพลภาษาแม่ แต่อาจเกิดจากผู้สอนที่ไม่ได้อธิบายเกี่ยวกับกฎการออกเสียงพยัญชนะควบในภาษาญี่ปุ่นอย่างชัดเจน

อย่างไรก็ตาม ในการทดสอบการออกเสียง พบการออกเสียงผิดที่เกิดจากสาเหตุอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธัญญารัตน์ สงวนศรี (2554) ที่พิจารณาแยกเป็นข้อผิดพลาดที่พบในการออกเสียงพยัญชนะควบภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย ซึ่งในงานวิจัยชิ้นนี้ สรุปข้อผิดพลาดได้ดังนี้ 1) ออกเสียงพยัญชนะควบเป็นพยัญชนะเดียว 2) ออกเสียงพยัญชนะควบเสียงสั้นเป็นพยัญชนะควบเสียงยาว 3) ออกเสียงพยัญชนะควบเสียงยาวเป็นพยัญชนะควบเสียงสั้น 4) ออกเสียงเหมือนคำในภาษาไทย และ 5) ออกเสียงพยัญชนะควบสับสนเป็นคนละเสียง ซึ่งพบมากในการทดสอบครั้งนี้ โดยเฉพาะสับสนระหว่างเสียงสระ 「う」 กับ 「お」

ข้อเสนอแนะเพื่อการเรียนการสอนการออกเสียงภาษาญี่ปุ่น

การสอนการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นนับเป็นเรื่องยาก เนื่องจาก การออกเสียงภาษาญี่ปุ่นให้เหมือนเจ้าของภาษานั้นจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่าง ในฐานะที่งานวิจัยชิ้นนี้ศึกษาอิทธิพลเสียงภาษาแม่ (ภาษามลายูถิ่นปาตานี) ที่มีต่อการออกเสียงภาษาเป้าหมาย (ภาษาญี่ปุ่น) ของผู้เรียนในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย

ซึ่งในพื้นที่ดังกล่าวประกอบไปด้วยผู้เรียนที่พูดภาษาแม่ต่างกัน คือ มีทั้งผู้เรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นปาตานีเป็นภาษาแม่และภาษาไทยเป็นภาษาแม่ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับการเรียนการสอนการออกเสียง 2 ประเด็น ดังนี้

1) ผู้เรียนที่มีภูมิหลังทางภาษาที่หลากหลาย จะมีความรู้ทางด้านการออกเสียงภาษามากกว่าผู้เรียนที่พูดภาษาแม่แค่ภาษาเดียว ฉะนั้น การเรียนการสอนการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นผู้สอนสามารถนำระบบเสียงจากภาษาแม่หรือภาษาภูมิหลังมาเปรียบเทียบความเหมือนความต่างของระบบเสียงทั้งสองภาษาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจระบบเสียงรวมถึงวิธีการออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นให้ได้มากขึ้น

2) ผลการศึกษาการออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษามลายูถิ่นปาตานีเป็นภาษาแม่ พบว่า เสียงพยัญชนะบางเสียง กลุ่มตัวอย่างออกเสียงได้ดี อันเนื่องมาจากอิทธิพลเชิงบวกจากภาษาแม่ แต่ในขณะเดียวกัน ก็ถือเป็นเสียงที่ยากสำหรับผู้เรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ เนื่องจากไม่มีเสียงดังกล่าวในระบบเสียง ฉะนั้น ในช่วงเวลาเรียนการสอนที่มีผู้เรียนที่พูดภาษาแม่ต่างกัน ดังเช่นชั่วโมงเรียนภาษาญี่ปุ่นในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ควรให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ดีขึ้น เช่น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นต้น

ผู้วิจัยหวังว่าข้อเสนอแนะดังกล่าว น่าจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สอน เพื่อช่วยให้ผู้สอนนำไปปรับเปลี่ยนวิธีการสอนการออกเสียงในช่วงเวลาเรียน ที่มีผู้เรียนที่ใช้ภาษาแม่ต่างกันให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้ไม่มากก็น้อย

การออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยที่พูดภาษามลายูถิ่น...

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคต

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยพบข้อสังเกตที่น่าสนใจและเห็นว่าควรจะทำการศึกษาเพิ่มเติมให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นในประเด็นดังต่อไปนี้

1. การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะการออกเสียงที่เกิดจากอิทธิพลของเสียงในภาษาแม่ โดยไม่รวมการออกเสียงที่เกิดจากตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความผิดปกติของรูปแบบปากและฟัน อายุ เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่เรียนภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น แต่ในความเป็นจริงแล้ว ตัวแปรต่างๆ เหล่านี้อาจเป็นตัวแปรหนึ่งที่จะส่งผลต่อการออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างได้ โดยเฉพาะระดับการศึกษาและระยะเวลาที่เรียนภาษาญี่ปุ่น ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะต้องทำการศึกษาโดยการแยกระดับการศึกษาและระยะเวลาที่เรียนภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างจะทำให้ผลการวิจัยมีความละเอียดยิ่งขึ้น

2. จากการวิเคราะห์การอ่านออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า นอกจากเสียงพยัญชนะแล้วกลุ่มตัวอย่างยังมีปัญหาในการออกเสียงสระโดยปัญหาการออกเสียงสระที่พบบ่อยจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ การออกเสียงสระในเสียงพยัญชนะควบ รวมถึงปัญหาในการออกเสียงสระสั้นยาว ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าในการวิจัยครั้งต่อไปไม่ควรศึกษาเฉพาะปัญหาการออกเสียงพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นแต่ควรศึกษารวมถึงกรณีของเสียงสระด้วย

เอกสารอ้างอิง

- ธัญญารัตน์ สงวนศรี. 2554. ปัญหาการออกเสียง Yo-on (เสียงพยัญชนะควบ) ของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย. วารสารการประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษาในประเทศไทย ครั้งที่ 6.
- Asadayuth Chusri. 2004. 「タイ語母語話者の日本語発音に関する干涉の考察と指導提案」『バンコク日本語文化センター日本語教育紀要』第1号、国際交流基金、pp.21-37.
- Hanan Rafik Mohamed. 2010. 「エジプト人日本語学習者に対する音声教育—「拗音」と「直音」(/i/+や行音)」の混同の問題点とその指導—」『日本語教育研究』第56号、pp.93 -109.
- Kinoshita Tetsuo. 1993. 「東南アジア留学生の日本語の発音の問題点-1992年度（平成4年度）防衛大学校日本語研修生の場合—」『防衛大学校編』.
- Chiba Masahito, Sato Jun, Ota Shinya. 2009. 「日本人教師が感じているタイ人学習者の発音の問題点とその具体例」『国際交流基金バンコク日本文化センター日本語教育紀要』第6号 p.115-124.
- Saowanee Suthathongthai. (2004). 「日本語の発音における母語の影響について—タイ人日本語学習者を対象として—」『東京：大東文化大学院外国語学研究編』 p.169-175.
- Satou Mieko.(1986). 「インドネシア人学習者に対する日本語の音声教育に関する小考」東京：日本語教育学会.
- Tanporn Trakantalerngsak. 2012. 「タイ語母語話者による日本語の発音の習得—発話テストの結果から」『研究発表：言語習得』大阪大学大学院生.

